

We Lwowie, dnia 10. października 1913.

Aleg 14

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie ustanowienia w obrębie m. Lwowa dodatku gminnego do należności państwowych, pobieranych od przeniesienia własności nieruchomości na mocy aktów prawnych między żyjącymi.

Wysoki Sejmie!

Jeszcze przy sposobności obrad nad budżetem gminnym na r. 1910 poleciła Rada miasta Lwowa Magistratowi, by zastanowił się nad sprawą zaprowadzenia opłat gminnych od obrotu nieruchomości.

Stosując się do tego polecenia, Magistrat na podstawie przeprowadzonych w tym kierunku wszechstronnych dochodzeń opracował odnośny projekt ustawy, polegający na ustanowieniu dodatku gminnego od każdego takiego przeniesienia własności nieruchomości, położonej w obrębie każdoczesnych granic miasta, które się dokonuje na mocy aktów prawnych między żyjącymi i jest przedmiotem przypisania państwowej należności przenośnej.

Dodatek ten wynosi:

a) $\frac{1}{3}$ (jedną trzecią) część państwowej należności t. zw. immobilarnej, od przeniesienia własności nieruchomości, jeżeli przedmiotem aktu prawnego jest grunt niezabudowany;

b) $\frac{1}{10}$ (jedną dziesiątą) część pomienionej państwowej należności, jeżeli przedmiotem aktu prawnego jest grunt zabudowany.

Dalej określa projekt, jaki grunt należy uważać za zabudowany, a nadto co do posiadłości nabywanych w drodze przymusowej sprzedaży, zastrzega, że do takich gruntów choćby nawet niezabudowanych, ma być stosowany wymiar ad a).

Dalsze postanowienia tyczą się wymiaru rzeczonych opłat oraz sposobu ich pobierania i ściągania.

Projekt powyższy jest wzorowany ściśle na ustawach obowiązujących:

- 1) w Czerniowcach z 13. listopada 1906 dz. u. kr. Nr. 6.;
- 2) w Gracu z 23. stycznia 1904 dz. u. kr. Nr. 45.;
- 3) w Marburgu z 31. marca 1905 dz. u. kr. Nr. 95.;
- 4) w Tryjeście z 2. maja 1907 dz. u. kr. Nr. 27.;
- 5) w Lincu z r. 1909 dz. u. kr. Nr. 5.;
- 6) w Gorycyi z 25. czerwca 1906 dz. u. kr. Nr. 29.

Według dat zebranych przez Magistrat, przynoszą rzeczzone opłaty gminne rocznie dochodu:

w Marburgu, liczącym przeszło 28.000 ludności, 6.000 K do 12.000 K,
w Gorycyi o ludności przeszło 30.000, dochód w wysokości 14.000 K,
w Tryjeście, liczącym około 250.000 mieszkańców, przyniosły te opłaty w r. 1911 dochód w wysokości 204.247 K 76 h.

Prezydyum miasta Lwowa, urzędujące w r. 1912 w zastępstwie Rady miasta Lwowa, uznając, jak ważnym czynnikiem w podniesieniu przychodów gminnych, może być projektowany dodatek, postanowiło uchwałą z 20. lipca 1912, powziętą po myśli § 112 ustęp 5. statutu miejskiego, wnieść petycję do Wysokiego Sejmu o wyjednanie odnośnej ustawy.

Uchwała ta została w gminie należycie ogłoszoną i przeciw niej nie wniesiono żadnych uwag.

Nadto wskutek tuż. zarządzenia z 20. grudnia 1912 l. 158.699 również i obecnie urzędująca Rada miejska uchwałami z 10. i 17. kwietnia 1913 w gminie należycie ogłoszonymi, i przez nikogo nie zaprotestowanymi, powzięła postanowienia zgodne z uchwałą Prezydyum miasta. Wobec tego, uznając potrzebę ustanowienia dla gminy m. Lwowa projektowanego dodatku, który ze względu na wzmagające się w ostatnich latach transakcje gruntów i realności będzie mógł fundusze miasta stale i obficie zasilać bez znacznego obciążenia członków gminy — Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski, w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia dotycząca ustanowienia w obrębie miasta Lwowa dodatku miejskiego do należności państwowych, które się pobiera od przeniesienia własności majątku nieruchomego na mocy aktów prawnych między żyjącymi.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodemeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§ 1.

Gmina król. stoł. miasta Lwowa jest uprawniona do poboru dodatku miejskiego od każdego przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w obrębie każdoczesnych granic miasta, które się dokonuje na mocy aktów prawnych między żyjącymi i jest przedmiotem przypisania państwowej należności przenośnej.

Dodatek ten wynosi:

a) $\frac{1}{3}$ (jedną trzecią) państwowej należności od przeniesienia własności nieruchomości (Immobilargebühr), jeżeli przedmiotem aktu prawnego jest grunt niezabudowany, nie naruszając przepisów §§ 2. i 3.

b) $\frac{1}{10}$ (jedną dziesiątą) państwowej należności od przeniesienia własności nieruchomości, jeżeli przedmiot aktu prawnego stanowi grunt zabudowany.

§ 2.

Jako niezabudowane należy w myśl niniejszej ustawy uważać te grunty, na których w czasie zawarcia aktu prawnego nie istnieje zgoła żadna budowla, albo które są zabudowane tylko budynkami podrzędnymi, służącymi celom przemijającym, jak cieplarnie, szopy, remizy, baraki, budy i t. p.

Jeżeli jednym i tym samym aktem prawnym pozbywa się razem grunt zabudowany i niezabudowany, w takim razie uważa się cały grunt za zabudowany i wymierza się tylko jednolity dodatek w wysokości $\frac{1}{10}$ należności państwowej, o ile rozchodzi się o kompleks gruntów materialnie z sobą się łączących a w unowie wartość gruntu zabudowanego, względnie niezabudowanego nie jest osobno oznaczona.

§ 3.

W razie nabycia posiadłości w drodze przymusowej sprzedaży wymierza się bez względu na to, czy chodzi o grunt zabudowany czy niezabudowany — jednolity dodatek w wysokości $\frac{1}{10}$ należności przypisać się mającej na rzecz Państwa.

§ 4.

Wymiar dodatku miejskiego uskutecznia władza powołana do wymiaru należności państwowej od przeniesienia własności nieruchomości; władza ta jest obowiązana o każdym dokonanym wymiarze zawiadomić Magistrat król. stoł. miasta Lwowa.

§ 5.

Przeciw wymiarowi dodatku przysługują te same środki prawne i obowiązują te same terminy rekursowe, które są dozwolone przeciw wymiarowi odnośnej należności państwowej.

Do rozstrzygania w tych sprawach powołane są państwowe władze skarbowe.

§ 6.

Te osoby, na których ciąży obowiązek uiszczenia lub rękojmi odnośnie do należności państwowej, obowiązane są także do uiszczenia dodatku miejskiego.

Dodatek miejski ciąży podobnie jak należność państwowa na przedmiocie przeniesienia majątku i ma pierwszeństwo przed wszystkimi pretensjami opartymi na tytułach prawa prywatnego.

Przepisy obowiązujące w sprawach należności państwowych mają analogiczne zastosowanie, jeżeli się rozchodzi o urzeczywistnienie lub zgaśnięcie tej rzeczowej rękojmi lub ustawowego pierwszeństwa prawa zastawu.

§ 7.

Zapłata dodatku miejskiego prawomocnie wymierzonego winna nastąpić w Kasie miasta Lwowa w przeciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

W razie niedotrzymania tego terminu mają analogiczne zastosowanie przepisy dotyczące prowizji za zwłokę odnośnie do należności państwowych.

Zalegające dodatki miejskie będą ściągane w drodze politycznej egzekucyi.

§ 8.

Niniejsza ustawa nabywa mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia.

§ 9.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.